

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת שמני - קדשת נדב ואביהוא

"ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחבתו" (ויקרא י, א)

נדב ואביהוא אמר לאביהוא: "אימתי ימותו הזקנים הללו משה ואהרן ואני ואתה ננהיג את הדור?". הקב"ה אמר להם: "נראה מי קובר את מי".

הגאון מוילנא שואל: "איך דברי רש"י מסתדרים עם הגמרא שנדב ואביהוא היו גדולים וצדיקים יותר ממשה ואהרן?".

הגאון מתרץ: "הם לא ציפו חלילה למותם של משה ואהרן. הם ראו שמשה עניו מכל האדם אשר על פני האדמה ואבא שלהם אהרן אוהב שלום ורודף שלום. עם ישראל עשו להם חיים קשים עד כדי כך שמשה רבינו אומר בפרשת בהעלותך: 'האנכי הרייתי את כל העם הזה?' (במדבר יא, יב). נמאס לי מהם, למה שמת עלי את המשא הגדול והכבד הזה? 'הרגני נא הרג' (במדבר יא, טו) - אני רוצה למות. 'עוד מעט וסקלני' (שמות יז, ד) - רודפים אחרי עם בלוקים.

נדב ואמר לאביהוא: "מתי ימותו הזקנים הללו. הם יותר מדי טובים. משה צדיק הדור אבל הוא מתנהג יותר מדי ברחמים. אבא אהרן יותר מדי אוהב שלום. מתי ימותו ואני ואתה ננהיג את הדור ביד קשה! אנחנו נראה להם מה זה הנהגה. מה שעשו למשה ולאבא אצלנו הסתיימו המשחקים האלה אנחנו ניכנס בהם חזק".

אפילו שהתכוונו לשם שמיים, הם מתו בגלל שהמשנה אומרת שכל המהרהר אחרי רבו חייב מיתה בידי שמיים. במחשבה שלהם הם הרהרו על גדולי הדור.

ברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שני לכת

ע"ה	כנסת לכת	צאת לכת	יבין תמ
י"ט	18: 32	19: 45	20: 32
כ"א	18: 50	19: 42	20: 29
מ"ט	18: 52	19: 44	20: 32
כ"ב	18: 51	19: 42	20: 30

נדב ואביהוא היו צדיקים וקדושים. הם הקריבו קטורת שזה תפקיד ששייך לכהן הגדול בלבד.

בזוהר הקדוש כתוב שהם התאוו להגיע לדרגת אהרן אביהם. "ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם" (ויקרא י, א). מכאן לומדים שלא כל יוזמה ברוכה. הם היו צריכים לשאול את משה רבינו: "אנחנו מתאוים להתקרב לה' האם אפשר להקריב קטורת?". משה היה עונה להם: "סבלנות, גם הזמן שלכם יגיע. עכשיו אביכם בתפקיד". הם היו פזיזים מהתלהבות לקדושה והקריבו אש זרה. כאשר עושים דבר נגד ההלכה והשו"ע אפילו שכוונתך לשם שמיים אז בשמיים קוראים לזה אש זרה. ההלכה לא מתירה - אל תעשה.

קצה הפירמדה הוא מה שהתורה כותבת: "ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם, וימתו לפני ה' (ויקרא י, ב). כל זה קרה ביום השמיני, ביום חנוכת המשכן. משה בא לנחם את אהרן: "ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אקבד וידם אהרן" (ויקרא י, ג).

רש"י מסביר שמשה אמר לאהרן: "אהרן אחי יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום. הייתי סבור או בי או ברך. עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך".

משה אומר שנאמר לו בנבואה שביום חנוכת המשכן מישהו מהקדושים ימות. חשבתי שזה יקרה או לי או לך שאנחנו בקצה הפירמדה. עכשיו שנדב ואביהוא מתו אז הם גדולים יותר ממני וממך. הם היו קדושי עליון.

בשו"ע תק"פ ס"ב כתב שיש צמים ביום פטירת נדב ואביהוא.

בגמרא (סנהדרין נב) כתוב: מה הסיבה שמתו נדב ואביהוא? פעם משה ואהרן הלכו בדרך ונדב ואביהוא מהלכין אחריהם וכל ישראל אחריהם.

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת - הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה - בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן פרח - בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה - הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קנסת בת דגטו רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית - רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה - בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – ספירת העומר – חלק ב'

האם מותר להסתפר או לשמוע מוזיקה בימים של 'ספירת העומר'? מה זמן ספירת העומר והאם מותר לאכול לפני כן?

! שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

! תשובה:

ימי ספירת העומר שבהם אנחנו נמצאים, חל בהם אבל לאומי על עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא, שנפטרו בקיצור ימים ושנים. לכן אנחנו מחמירים על עצמנו ונוהגים דיני אבלות: לא מתחתנים, לא שומעים מוזיקה וגם לא מסתפרים עד היום שבו פסקו מלמות, שהוא ל"ג בעומר (הספרדים מחמירים עד ל"ד בעומר לעניין נישואים ותספורת).

כאשר יש סעודת מצווה, כגון: ברית-מילה או בר-מצווה, שהוא היום שבו מלאו לנער י"ג שנה, מותר להשמיע מוזיקה. לעניין תספורת הראש וכן גילוח הזקן - יש להחמיר שגברים לא יתגלחו כלל. נשים מותרות בתספורת וכן מותר לספר ילדים קטנים. אדם שמוכרח להתגלח מכל סיבה שהיא, מוטב שיתגלח בערב שבת קודש לכבוד השבת - ובכל מקרה יעשה לפני כן שאלת חכם.

המצווה היא לספור תיכף בתחילת הלילה אחרי צאת הכוכבים. לכן יברך מיד כשיזכור ולא ידחה את הספירה. בדיעבד יכול לספור עם ברכה כל הלילה עד עלות השחר. מקורות: שו"ע תפ"ט ס"יב.

יש אומרים שחצי שעה לפני זמן ספירת העומר, כלומר חצי שעה לפני השקיעה, אסור לאכול ארוחה קבועה - ורק אכילת עראי של פחות מ'לביצה' פת מותרת. אם התחיל לאכול, יש אומרים שכשיגיע זמן הספירה חייב להפסיק לאכול כדי לברך ולספור. יש אומרים שלא חייב להפסיק. טוב לברך ולספור - ואחר כך ימשיך לאכול. מקורות: שו"ע תפ"ט ס"ד. מותר לכתחילה לטעום פירות וכדומה לפני ספירת העומר.

מי ששכח ולא ספר כל הלילה, יספור במשך היום עד השקיעה ללא ברכה. בלילות שלאחר מכן יספור בברכה. אם נזכר אחרי השקיעה לפני צאת הכוכבים (זמן צאת הכוכבים הוא שלוש עשרה דקות וחצי זמניות לאחר השקיעה), יספור מיד בלי ברכה. יש מחלוקת האם יכול לספור בשאר הימים בברכה. נוהגים להקל בזה, ולכן יכול לספור בשאר הימים עם ברכה. מקורות: שו"ע תפ"ט ס"ז-ח.

נוהגים לספור בשחרית את ספירת העומר ללא ברכה.

כְּשָׁרוֹת וּשְׁכָרָה

להלן סיפור מופלא, שסיפר הרה"ג רבי שמואל דוד הכהן פרידמן בספר 'בדידי הוה עובדא'. ניתן ללמוד ממנו עד כמה חשוב כי ההורים יחנכו את הילדים עוד כשהם צעירים לימים, כי יש לבדוק את הכשרות של כל מאכל שהם מבקשים להכניס לפה. יתכן שבזכות כך אפילו ינצלו חייהם, כפי שקרה בסיפור שלפנינו:

ביום שבת קודש בשעת מנחה בשעה שהמבוגרים מתפללים והילדים משחקים בחצר בית-הכנסת, לפתע עובר אורח הושיט לאחד הילדים סוכריה כתומה, עגולה ומתוקה...

הילד לקח את הסוכריה והודה לו מאוד. מכיוון שהחינוך שבו גדל בבית היה שלא מכניסים שום דבר לפה לפני שבודקים אם הוא בכשרות הראויה לכן הוא נכנס לבית-הכנסת, ניגש לאבא שלו, הושיט לו את הסוכריה ושאל: "אבא, האם יש כשרות טובה לסוכריה?".

האבא הביט בסוכריה ובאותו הרגע החוויר. הוא הביט בבנו ושאל בחשש ניכר: "מהיכן יש לך את זה?". הן ענה: "מישהו ניגש אלי בחצר בית-הכנסת ונתן לי את הסוכריה". האבא המשיך להקשות כאשר כל גופו רעד וחלחלה: "האם אותו אדם חילק את זה גם לילדים אחרים?".

התברר כי הסוכריה שהבן קיבל היא בכלל טבליה של נפטלין. מדובר בחומר מסוכן ששימש באותם הימים להדברת חרקים ומזיקים בבגדים ובספרים. אומנם נפטלין בהחלט מזכיר בצורתו החיצונית סוכריה כתומה ועגולה, אבל אין ספק שאם מישהו חלילה יכניס אותה לפיו, הוא עלול לסכן את חייו.

הבן סיפר כי אותו איש נתן רק לו סוכריה. כל יתר הילדים שהיו בחצר באותה השעה קינאו בו. האב הסביר לבנו: "בני יקירי! בזכות שהקפדת על הכשרות ובאת להראות לי את מה שקיבלת חיך ניצלו. אומנם מה שקיבלת בהחלט מזכיר סוכריה, אבל בפועל מדובר ברעל של ממש!".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הצדיק הרב שמואל שפירא מברסלב זצ"ל

הצדיק הרב שמואל שפירא מברסלב זצ"ל - נולד ב-ט"ז אדר ה'תרע"ג (1913) בירושלים. דור עשרים ושמונה לרש"י הקדוש. כאשר למד בישיבת 'עץ חיים', רבו הגאון ר' איסר זלמן מלצר העריך מאוד את רבינו וגם נהג לקום לכבודו. היה פרוש מענייני העולם והקדיש את כל זמנו לתורה ולתפילה. עלה על משכבו מיד לאחר תפילת ערבית, התעורר בחצות הלילה והלך לכותל המערבי לאמירת תיקון חצות. כשהיה הולך ברחוב היה כובש את עיניו בקרקע כדי להימנע ממראות אסורים. עניו תמיד היו מושפלות לארץ. האדמו"ר מגור רבי ישראל אלטר התבטא עליו כי "שמירת העיניים של ר' שמואל מצילה ומגינה על הדור כולו". כונה ע"י אנשי ירושלים כ'**צדיק מירושלים**'.

בשנת ה'תש"ח (1948) היה מתושבי הרובע היהודי אשר נפלו בשבי הליגיון הירדני והובאו לירדן. גם בשבי התאמץ להשיג כמות של תשעה קבים מים שנחוצים למקווה כדי שיוכל לטבול בהם. לאחר שחרורו מהשבי גר בשכונת קטמון. בהמשך עבר לרחוב חנן בשכונת מאה שערים. היה שכן של קרוב משפחתו מרן הגאון הרב יוסף שלום אלישיב זיע"א. היה מהרבנים הבולטים בדור החמישי של חסידות ברסלב.

גאון. יגיעתו בתורה היתה עצומה. ענוותן. הסתיר את עצמו וכמעט לא דיבר. בפורים לאחר שהיה שותה יין, היה מדבר דברי חכמה וחסידות. סיגף את עצמו. בסוף ימיו חלה בפרקינסון. נפטר בשביעי של פסח, כ"א ניסן ה'תשמ"ט (1989). חי כ-76 שנים. ציונו בחלקת ברסלב בהר-הזיתים בירושלים.

סבא (מצד אביו): הגאון ר' דוד. **סבא (מצד אימו):** הגאון ר' שמואל הומינר (מרבני ירושלים וממייסדי שכונת מאה שערים). **אביו:** הגאון ר' שלמה יצחק. **אימו:** מרת שרה. **אשתו:** מרת פריידא (בתו של הרב יוסף קדיש קרישבסקי, תלמיד ה'חפץ חיים' שעלה לירושלים). **דודיו:** הגאונים הרב צבי פסח פרנק והרב אריה לוי (נישאו לאחיות של אביו). **מרבתינו:** הגאון ר' איסר זלמן מלצר, הגאון ר' שמואל הורוביץ. **מתלמידיו:** הגאון הרב יעקב מאיר שכטר. **ילדיו:** ר' שלמה יצחק נחמן, ר' נתן דוד, מרת אדל פרנק, ר' יוסף קדיש, ר' שמעון ישראל, ר' נפתלי אהרון בצלאל, ר' משה מנדל, מרת אסתר בריינה לבקוביץ, ר' נחום דב, מרת חניקא ביילה פוקס, ר' יעקב לייב, ר' מרדכי, ר' אברהם. **מספריו:** **יהשרף** - תולדות הרה"ח ר' שמואל שפירא זצ"ל.

רבינו היה צדיק וחסידי בכל מעשיו. היה מיוחד מאוד במידת שמירת העיניים. כאשר רבינו נאלץ לעבור ברחוב, היו עיניו סגורות על פי הרוב. אם שיער שאישה נמצאת בסביבה - היה מסתיר את פניו עם שתי ידיו, ללא כל חכמות, וכך ממשיך לצעוד!

פעם אחת רבינו עלה יחד עם קבוצה גדולה של חסידי ברסלב להשתטח על קבר יתרו. הקבר נמצא בתוך סביבה ערבית. מכיוון שכך היה על הבאים להסיר את נעליהם לפני ההשתטחות על הציון. זאת על פי דרישת הישמעאלים, שראו בו מקום קדוש להם ולכן קבעו זאת. הדבר לא היה ידוע לקבוצה. הצרה התחילה כשכמה ישמעאלים הבחינו בכך. הישמעאלים מיד רצו לעשות שפטים ב'מחללים' כמיטב מסורת ישמעאל.

מובן שהקבוצה התפזרה מיד. כל אחד ברח במהירות מהמקום, כולם מלבד רבינו. ר' שמואל הבחין שכדי לברוח יהיה עליו לעבור בפתח, שם הספיק להתקבץ אספסוף ערבי - כשביניהם גם נשים. לזאת לא היה מוכן! רבי שמואל החליט להישאר על עמדו, מוכן ומזומן למסור נפש ובלבד שלא לעבור ליד נשים.

רבי שמואל נשאר על מקומו, אווז בחוזקה בגדר המתכת שסביב הקבר. קבוצת ישמעאלים צמאי דם התנפלה עליו בחמת זעם. הם הפליאו בו את מכותיהם בתאוות רצח, תוך שהם עושים בו את דין כל הקבוצה שהצליחה לחמוק מידם. רבי שמואל סבל וסבל עד שכל גופו התמלא פצע וחבורה, ודם רב ניגר ממנו. הרב נחלץ משם כשהוא חבול כולו. בסופו של דבר, רבי שמואל יצא משם בגוף שבור ורצוץ שלא היה רחוק משערי מיתה רח"ל, אבל מאושר בחלקו - על שעניו נשאר שלמות ללא פגע!

יגיעתו בתורה של רבי שמואל שפירא היתה עצומה, למעלה מדרך הטבע, עד כי רבו הגאון האדיר ר' איסר זלמן מלצר אמר עליו: "אילו היה ר' שמואל בישיבות הגדולות בליטא היו מפליאים שם את גודל הבנתו וסברתו!". ר' איסר זלמן היה רגיל לעמוד בפניו למרות שהיה צעיר לימים. כל כך חיבבו עד שהיה ממתין לו בליל שבת שייסיים תפלתו כדי לברכו בברכת שבת שלום.

ההצדיק המקובל ר' נחום כהן (באבא נחום) סיפר על רבינו: בשנת ה'תש"ח (1948), כשגורשו מהעיר העתיקה הירדנים לקחו את הגברים בשבי. בין השבויים היו גם אבי מורי הרה"ח ר' לייב כהן זצ"ל וגם ר' שמואל שפירא זצ"ל. כעבור תקופה של מגעים מדיניים, לחץ בינלאומי ומו"מ ממושך הירדנים התחילו לשחרר את השבויים היהודים. הירדנים לא שחררו את כולם בבת אחת אלא בכמה פעימות.

כאשר ר' שמואל שפירא שוחרר מהשבי והוחזר לארץ ישראל, הוא לא מיהר לפגוש את משפחתו שהתיישבה בשכונת קטמון, מכיוון שלא רחוק מהם גרה משפחת כהן, המשפחה שלי. כמו כל מגורשי העיר העתיקה, גם אנחנו השתקענו אז בקטמון, שתושביה הערבים ברחו ממנה והשאירו אחריהם בתים ריקים ומרוהטים, מה שהעניק פיתרון למגורשי העיר העתיקה.

ר' שמואל אמר: "אם אני אשוב הביתה, גב' כהן (אמי מורתי ע"ה) תראה שאני כבר חזרתי ובעלה עדיין נמק בשבי הירדני. בוודאי שהדבר יגרום לה צער גדול. לכן עדיף שלא אשוב הביתה". במקום זאת הוא נסע למירון. רבי שמואל שהה שם כחודש ימים עד ששמע שאבא שלי השתחרר גם הוא מהשבי, ורק אז שב לביתו...

(הסיפורים מעובדים מתוך הספר 'השרף' שנכתב על רבינו)

הקפדה והצלחה מפלאה

עכשיו הוא מיהר עוד יותר. הוא הבין כי אם הוא רוצה להגיע בזמן למונית השירות, לא נותר לו עוד זמן להמשיך לחפש בחנות נוספת.

הוא עמד כבר לבחור בקבוק שכשרותו נחותה בעיניו... ברגע האחרון הוא עצר וחשב לעצמו: "לא שווה! לא כדאי! לא משנה אם אני צמא או לא צמא, אם אני אגיע בזמן למונית השירות או שאני אאחר אותה, אני לא אכניס לפה משהו בכשרות לא מהודרת".

הוא רץ כדי לחפש חנות נוספת. כשהוא הגיע אליה, אורו עיניו. הוא מיד ראה בקבוק שתיה שמוטבעת עליו חותמת כשרות מהודרת.

הוא מיהר לשלם ורץ לכיוון תחנת היציאה של מוניות השירות. והנה הוא מגלה כי המונית כבר יצאה לדרכה לחיפה. עכשיו הבקבוק ביד, אבל עליו להמתין זמן ארוך עד להגעה של המונית הבאה...

ר' יצחק מתחיל לאבד סבלנות. לבסוף אחרי המתנה מורטת עצבים, מונית השירות שלו מגיעה. ר' יצחק ועוד מספר נוסעים עולים והיא יוצאת לדרכה.

הנסיעה חולפת במהירות. לפתע הנהג בולם את הרכב. הוא אומר לנוסעים: "אני רואה פקק ענק בהמשך הדרך".

ר' יצחק מתוסכל. אם לא די בכך שהחמיץ את המונית הראשונה, עכשיו הוא גם תקוע בפקק ארוך. המונית מוסיפה להזדחל בעצלתיים.

קטע דרך, שבימים כתיקונם הנסיעה בו היא כעשרים דקות, הפעם אורך כשעתיים וחצי. זחילה איטית ממושכת ומרגיזה.

הוא מתחזק באמונה כי כל מה שקורה הוא מאת בורא עולם. הוא לא מתחרט ולו לרגע קטן, שלא קנה את המשקה בכשרות ירודה.

כאשר הנהג חלף על פני סיבת הפקק, הוא ראה מספר אמבולנסים מפנים פצועים. בצד הכביש, צמוד לגדר הבטיחות הוא רואה את מונית השירות שהוא היה אמור לנסוע עליה, כשהיא מעוכה לחלוטין.

לאחר מכן התברר כי מונית השירות התנגשה בעוצמה במעקה הבטיחות. הרכב התרסק לחלוטין. "ריבונו של עולם!", ר' יצחק זעק בתוך המונית. "אינני מאמין. נתת לי את חיי במתנה!", אמר ברגש.

עיניו זלגו דמעות הודיה לה' על הנס המופלא. הוא המשיך להביט בשברי מונית השירות שבה רצה לנסוע. הוא ניצל רק בזכות שהצליח להתגבר על הניסיון של כשרות.

התורה הקדושה מזהירה אותנו ממאכלות אסורים. להלן סיפור מופלא שהרה"ג ר' אשר קובלסקי סיפר, ששמע מפי המשפיע הגה"צ רבי אהרן טויסיג. ניתן ללמוד ממנו כי כאשר האדם מקפיד על כשרות המאכל או המשקה, לעיתים בזכות מעשה זה חייו יינצלו. להלן סיפור המעשה:

לפני למעלה משלושים שנה מצב התחבורה הציבורית בישראל היה רחוק מאוד מלהיות מפותח. ר' יצחק א. רצה לנסוע מירושלים לחצור הגלילית.

ביום קיצי אחד, בהיר וחם, ר' יצחק עלה לאוטובוס שנוסע לתל-אביב. התכנון שלו היה לרדת בחיפה ומשם לקחת מונית שירות שמגיעה לחיפה ומשם להמשיך לחצור הגלילית.

ר' יצחק הבין כי עליו לנהל את המסע בתבונה- לא להשתהות באף תחנה יתר על המידה, כדי שייספיק לעלות על האוטובוס או מונית הבאה ובהתאמה לכך יספיק את הבא אחריו...

ר' יצחק הגיע לתחנה המרכזית בתל אביב. היה זה לאחר שזמן רב נסע באוטובוס ללא מזגן. בעיצומו של יום חם ולוהט. ר' יצחק הרגיש כי הצמא הולך וגובר. הוא פנה לקיוסק סמוך כדי לקנות משקה ולהרוות את צמאונו. לנגד עיניו נגלה מקרר עמוס שתיה קלה מגוונת...

ר' יצחק מביט במבחר העצום, כשהוא מחפש בין המשקאות השונים את חותמת הכשרות המהודרת. המוכר הבין מיד את מבוקשו. הוא הושיט לו בקבוק ואמר: "כשר, אדוני. כשר".

ר' יצחק מביט בחותמת. אכן, על המשקה מופיעה כשרות, אבל הוא לא מזהה את הרב החתום... בשתיה לא היה הכשר מהודר.

לפתע הוא נזכר שבעוד רגעים ספורים מונית השירות תצא לחיפה ועליו להזדרז. 'מלחמה' התחוללה בליבו. לרגע אחד סבר כי הוא יכול לשתות מכיוון שהמשקה כשר.

הוא מאוד ממהר והוא בכלל בדרך. הוא הביט ברשימת הרכיבים. שום רכיב לא נראה לו קשור לאיסור מפורש... לבסוף הוא גבר על היצר הרע.

"לא, תודה", אמר לבעל החנות. הוא באמת ממהר. אבל בכל זאת, עדיין נותרו לו עוד מספר דקות. הוא יחפש חנות אחרת. הוא לא יכשל בשתיית משקה שכשרותו אינה מהודרת.

הניסיון לא היה קל. הוא הרגיש כי פיו בוער בצמא. הוא רץ לחפש חנות נוספת. לצערו הרב, גם למרות שמצא שם מגוון גדול של משקאות, מהן הוא לא מצא אפילו על אחת את הכשרות המבוקשת.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל יצחק יעקב בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יעקב בן מישא אסתר ז"ל יעקב בן פרחח ז"ל רחל רפאית בת השמט ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל מרים בן פרחח ז"ל לטוף בן פרחח ז"ל אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אביבה לוי ע"ה אלון בן סעדה ז"ל דוד יצחק בן פרחח ז"ל שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרזה) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עזריאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחח ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמט ע"ה